

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan.

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2014, declarat de avocata Larisa Craveț, în numele inculpatei

***Morari Aliona Vasili**, născută la
29 mai 1980 în s. Calugher, r-nul Fălești, locuitoare a
mun. Bălți, str. Cahulului, 54/25, cetățeană a R.
Moldova, fără antecedente penale;*

***Termenul de examinare a cauzei**
în instanța de fond: 12 martie – 07 aprilie 2014,
în instanța de apel: 24 aprilie – 11 iunie 2014,
în instanța de recurs: 28 august – 26 noiembrie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 aprilie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpata Morari Aliona a fost condamnată în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd cu 20 februarie 2014.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata Morari A., aflîndu-se la domiciliul din mun. Bălți, str. Cahulului, 54/25, aproximativ orele 18.50, fiind în stare de ebrietate, în urma unor relații ostile cu concubinul P. Morari, i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în regiunea cutiei toracice, cauzându-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina pe deplin, declarînd că a fost în relații de căsătorie cu P. Morari, la moment concubinează cu el. La 24 ianuarie 2014, aproximativ orele 18.50, a apărut între ei un conflict cu bătaie, ea a luat cuțitul de bucătărie și i-a aplicat concubinului o lovitură în regiunea pieptului. A chemat ambulanța, se căiește de cele comise.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, că vina ei este dovedită integral și a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpata a recunoscut vina și s-a căit sincere de cele comise, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, că nu are antecedente penale, dar a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă și în stare de ebrietate alcoolică, concluzionând că corectarea ei este posibilă doar în condiții izolate de societate.

3. Inculpata a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie amânată executarea pedepsei pînă la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Apelanta a specificat că fiica, a.n.2010, a devenit bolnavă în urma unui accident rutier, necesită îngrijire permanentă, cu partea vătămată s-au împăcat și nu are pretenții, cearta apărută a fost una familiară.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2014, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că nu există temeii legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61,75 Cod penal, referitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Infracțiunea comisă se clasifică ca deosebit de gravă și la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont că inculpata a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, aplicîndu-i prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală și reducîndu-i cu 1/3 limita minimă de pedeapsă sub formă de închisoare, prevăzută de lege.

Circumstanța că inculpata are la întreținere un copil minor pînă la vârsta de 8 ani, a fost luată în considerație de instanța de fond la numirea pedepsei, astfel încît, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, temeieri pentru aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal lipsesc.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatei va asigura scopurile pedepsei, este echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei.

5. Avocata Larisa Craveț a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că în sentință nu se conține nici o informație despre existența copilului minor la întreținerea inculpatei și nici instanța de apel nu s-a expus asupra acestui motiv.

Nu s-a hotărît soarta copilului minor în viitor, timp de 3 ani și 6 luni de detenție a inculpatei.

Inculpata a vorbit despre condițiile de trai grele și relațiile familiare dificile, care au cauzat săvârșirea infracțiunii, însă instanța de apel nu s-a referit la acestea.

Acceptarea judecării cauzei conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de

procedură penală, a lipsit-o pe inculpată de posibilitatea de a concretiza motivele faptei săvârșite, de a-și expune punctul ei de vedere asupra fiecărei probe, nefiind analizată situația cu copilul ei minor.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6),10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază motivarea hotărîrii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont că inculpata a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, întreține un copil minor, a săvîrșit o infracțiune deosebit de gravă, cît și de prescripțiile din art. 61, 75 Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, instanța de apel pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat de avocat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei privind pedeapsa aplicată inculpatei.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea

circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale, inclusiv posibilitatea amânării executării pedepsei conform prevederilor art. 96 Cod penal, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

Însă, argumentele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, privind aplicarea față de inculpată a prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală și soarta copilului minor în viitor, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3, 4, 5 din decizie*).

Rezultă că recursul ordinar în acest sens la fel nu are suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele au aplicat inculpatei o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că recursul ordinar declarat de avocat este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Larisa Craveț împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2014, în privința inculpatei Morari Aliona Vasili, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan.

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2014 declarat de avocata Larisa Craveț, în numele inculpatei

Morari Aliona Vasili, născută la 29 mai 1980 în s. Calugher, r-nul Fălești, locuitoare a mun. Bălți, str. Cahulului, 54/25, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Larisa Craveț împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2014, în privința inculpatei Morari Aliona Vasili, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan